

Της Ξένιας Κουτσογιάννη

Όλοι μας, έχουμε μάθει να ζούμε σ' ένα περιβάλλον όπου τα πάντα γύρω είναι οικεία κι είναι δύσκολο να φανταστούμε ότι, για μια στιγμή κάτι μπορεί να πάει στραβά, αλλάζοντας τη ζωή μας έστω και προσωρινά. Θεωρούμε τα πάντα δεδομένα κι αυτονόητα κι ανατρέφουμε τα παιδιά μας με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Λες κι η ζωή, η φύση, το σύμπαν μάς οφείλουν!

Σίγουρα θα έχετε δει μαμάδες να σπρώχνουν στο δρόμο καρτσάκια που μέσα τους κάθονται απόλυτα υγιή παιδιά τεσσάρων, πέντε, ακόμη κι έξη χρονών, που μιλούν και περπατούν κανονικότατα, κι όμως μετακινούνται με ανάκλιτρα σαν πριγκιπόπουλα. Τι μήνυμα νομίζετε ότι παίρνουν αυτά τα παιδιά; Ένα και μοναδικό: η ζωή τους οφείλει! Μ' ένα νεύμα ή, στην ανάγκη, μια στριγκλιά, όλα τα προβλήματα θα λυθούν δια μαγείας, κι όλες τους οι επιθυμίες θα εκπληρωθούν. Έτσι μας μεγάλωσαν κι έτσι μεγαλώνουμε κι εμείς τα παιδιά μας. Όμως τι είδους ιδέα σχηματίζει ένα τέτοιο παιδί για τον εαυτό του, και τι ικανότητες αναπτύσσει; Δεν είναι τυχαίο ότι φοβόμαστε το σκοτάδι, φοβόμαστε τα έντομα, φοβόμαστε τον αέρα, το δάσος, τη σιωπή. Δεν είναι τυχαίο ότι οι λίγοι που έχουμε απομείνει να αναζητούμε τη φύση και την περιπέτεια θεωρούμαστε εκκεντρικοί και γραφικοί. Δεν είναι τυχαίο ότι μια βόλτα κοντά στη φύση χαρακτηρίζεται ως ακραίο άθλημα έχοντας αποκτήσει και το εξωτικό όνομα "trekking"! Πώς μπορεί ένας ευνουχισμένος άνθρωπος της πόλης, που μεγάλωσε με προμαγειρεμένα φαγητά κι «antibacterial», ν' αγαπήσει πραγματικά τη φύση και να νιώσει την ομορφιά και το μεγαλείο της;

Οι παππούδες μας σκουπιζόντουσαν με κομμάτια εφημερίδα. Οι κάπως μεγαλύτεροι θα τα θυμάστε σίγουρα, κρεμασμένα στο σκουριασμένο καρφί της υπαίθριας τουαλέτας. Το έπαιρνες, το έτριβες λίγο για να μαλακώσει και να γίνει πιο απορροφητικό και σκουπιζόσουν μια χαρά. Σήμερα, έχουμε γι αυτό το σκοπό απαλά υπερ-απορροφητικά ρολά τουαλέτας κι υγρά μωρομάντηλα «για ακόμη πιο απαλή κι υγιεινή καθαριότητα». Θα πείτε οι καιροί αλλάζουν! Μα φυσικά! Μόνο που, αλλάζοντας, μας ευνουχίζουν, απομακρύνοντάς μας από τη φύση και την ουσία της ζωής!

Οι κάτοικοι των πόλεων, σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, είμαστε όλοι κακομαθημένα, μαμόθρεφτα που τρέμουμε στην ιδέα ότι κάτι μπορεί να πάει στραβά, που ζητάμε αποζημίωση από το κράτος επειδή χιόνισε, κι ακυρώνουμε την έξοδο για σινεμά με την παρέα επειδή βρέχει.

Από την άλλη, σαν αντιστάθμισμα για όλα αυτά, υπάρχουν κάποιοι, ευτυχώς όλο και περισσότεροι, που κάνουν ιστιοπλοΐα με μικρά σκάφη, διασχίζοντας ακόμα κι ωκεανούς, κατεβαίνουν ορμητικά ποτάμια και καταρράχτες με φουσκωτές βαρκούλες, σκαρφαλώνουν λόφους, βουνά και παγετούς, εξερευνούν σπήλαια και καταβόθρες, αναζητούν την περιπέτεια πέρα από τα όρια και τους χαραγμένους δρόμους, καταδύονται, ψαρεύουν ή κυνηγούν σε αχαρτογράφητες περιοχές, περνούν τις διακοπές τους σε μέρη δυσπρόσιτα κι αφιλόξενα, ή πετούν γύρω από την υδρόγειο με κάθε είδους μηχανές.

Συνεχίστε παιδιά! Σας βλέπουμε στη τηλεόραση.

ΠΗΓΗ:<http://www.offroader.gr/>